

Szerkesztőségi iroda:
BRASSÓ, Színház-utca 95. sz.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adtnak.

Kiadóhivatal:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház utca 95 sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések
bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETESI ÁR:
helyben házhoz hordva, vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt., Félévre 3 frt 50 k;
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. 1—10 sor
helye 40 kr.) Minden egyes hirdetés bélye
díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdeté-
seknel kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukés és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukés M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában

117. szám.

BRASSÓ, Szombat, október 10-én.

I-ső évfolyam 1885.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”
címmű

politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lapra.

Lapunk október elsejével utolsó negyedébe lép-
vén, erre ezennel nj előfizetést hirdetünk. Eddigi t.
előfizetőinket kérjük tisztelettel, sziveskedjenek előfize-
téseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot csak úgy
küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen bekül-
detnek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk
szives terjesztését.

Előfizetési ár:

okt.—decz. (negyedévre) . . . 1 frt 80 kr.

Külföldre 5 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába (Alexi
könyvnyomdája, színház-utca 95. sz. a.)

Kiváncra bárkinek mutatvány-számmal készsége-
sen szolgálunk.

Mint eddig, úgy ezentul sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a t. közönség t.
tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” kiadóhivatala.

Brassó, 1885. október 9.

A botrányok követik egymást a horvát
tartománygyűlésen. A mily jelenetek legkö-
zelebb játszódtak le Zágrábban a tartomány-
gyűlésen, azok talán páratlanul állanak Európa
parlamentáris életében. Előfordultak sajnálat-
raméltó események másutt is, de formális ve-
rekedés, hol a nép választottai, a képviselők
összeszorított öklökkel menjenek egymás ellen,
hol a kormány fejét, a király és korona kép-
viselőjét támadják meg tettelesen: az eddig-
elő páratlanul áll.

Horvátország tartománygyűlése ily esemé-
nyeknek egymásután két izben volt színhelye.
— Az ismeretes levéltári ügyet, az eltűnt ok-
mányok kérdését tárgyalták. Az ellenzék meg-
támadta a kormányt, a bán meg védelmezte
ennek álláspontját s bebizonyítani igyekezett,
hogy azon okmányok jó helyen vannak a ma-
gyar országos levéltárban, mert jogos tulajdo-
nosuk Magyarország.

A mi erre történt, az ismeretes már. A
képviselők valóságos duhajkodást vittek végbe
s a bán személyének tetteleges bántalmazása

csak egy hajszálon mult. Az elnök s egy más
képviselő közbevetése szerencsésen megakadá-
lyozta e hallatlan botrányt. De azért a hor-
vát ellenzék formálisan kiutasította a bánt.

Ez a tényállás. Kapcsolatban van ezzel
egy másik igen kényes természetű dolog. A
polgármester ugyanaznap rendelte el, hogy a
rendőrség a tartománygyűlés elnökének ren-
delkezését nem tartozik megfogadni. És tény-
leg megtörtént a botrány rendőri közbelépés
nélkül. Az elnök kénytelen volt csendőroket
előhozatni, csakhogy az is hiábavaló volt.

Hogy a polgármester ezen intézkedése mi-
ben s hol leli eredetét, azt ma még nem tud-
hatni. Vajjon nem-e összejátszás a Starcsevics-
párttal, az még nincs kiderítve. Mindenesetre
azonban sűrű köd borítja ezt a kérdést.

A skandalumot provokált és táplált kép-
viselők részben 30, részben 60 ülésre kizárat-
tak ugyan, kettő ellen a bünyefitő feljelentés
megtétezt már; de vajjon ezzel megoldható
lesz-e ez a furcsa kérdés? vajjon ez által azok
a valóságos vadállatok meg fognak-e szeli-
dítettetni? — Soha.

Ujból elfoglalják majd helyeiket s az ily
jelenetek ismétlődni fognak. A törvényszék
ítélni fog a főbűnösök fölött, a mint itélt a
horvát czimersértők s társai fölött. Enyhe lesz
ítéletében, kiszabja majd reájok a legenyhébb
büntetést, mert hisz ők is horvátok, s ha el-
ítélik is talán az ily gaszágokat, testvéreikkel
a törvény teljes szigorát éreztetni aligha fog-
ják. Ez pedig nagy baj, s ez az oka annak,
hogy Horvátországban a rend soha helyreál-
lani nem fog.

A bán személybiztonsága veszélyben van.
Itt azután megszűnik minden. Tisza Kálmán,
alkotmányosságunk éber őre, a liberalizmus
legnagyobb barátja, az engedékenységek legvégső
határáig elment a horvátokkal szemben. Azt
hitte, használni fog, helyreállítja a békét.

A mig csak lehet, ragaszkodik az alkot-
mányhoz, ezt ellenségeinek is be kell vallani.
Bizonyosága a horvát-kérdés; bizonyosága, hogy
szászokkal, oláhokkal engedékenyen járt el a
legvégső határig. Más országban a kormány
ily esetekben régen felfüggesztette volna az illető
országgrészalkotmányát. Tisza ezt nem tette; benne
a liberalizmus uralkodik. De vannak ennek is
határai. A hol a törvénytisztelet megszűnt, a

hol a békejobb nem fogadtatik, hanem kődo-
bálással viszonztatik, a hol nincs oly szent
valami, melyet a nép vadsága meg nem tá-
madna s meg nem gyalázna: ott alkotmány-
ról szó sem lehet.

Horvátország népe nem érdemli meg az
alkotmányt, nem érett arra. Oda katonai kor-
mány kell, mely véget szabjon az ily gyalá-
zatos tüntetéseknek. Starcsevics Dávid azzal
fenyeget, hogy ha a tartománygyűlés elé nem
viheti dolgait. majd kiviszi az utcára. Ez
nyílt fenyegetés és lázítás. Ily embert az ál-
lamügyésznek azonnal elfogatni kellene. Csak
így lehet elejét venni a továbbiaknak; csak
így lehet megakadályozni a nép felbujtogatá-
sát, csak így lehet csirájában megfojtani a
néplázadást.

Horvátországban csak még ez van hátra.
Nem lehetetlen, hogy még ez is kitorhat. Mit
fogunk csinálni akkor? Karhatalommal elfoj-
tani; ez nagyon természetes.

Ez a baj kikerülhető. Éreztetni kell a
horvát ellenzék vad vezetőivel a törvények tel-
jes szigorát; minden eszközt meg kell ragadni
arra nézve, hogy Magyarország tekintélye —
szemben a horvátokkal — egész valójában meg-
óvassék.

Tiszteletet kell szerezni a magyar állam-
nak minden áron. Ennek még fel kell áldozni
a liberalizmust is. Tisza szabadelvűsége ez ál-
tal a legkisebb csorbát sem fogja szenvedni,
sőt ellenkezőleg; ismét bizonyosságát fogja adni
annak, hogy ő csakugyan az a férfiú, a ki
az állam megsértett tekintélyét helyre tudja
állítani.

Egy perczig sem kételkedtünk ebben soha.
— Khuen-Héderváry gróf, a bán, ne exponálja
magát továbbra is a ragadozó vadállatokkal
szemben. Ramberg báró s katonái majd gyor-
sabbban boldogulnak ott.

A tartománygyűlés feloszlatása, az alkot-
mány felfüggesztése s helyébe Horvátország-
nak ostromállapot alá való helyezése a legjobb
orvosság lesz nekik.

Mert ha megengedjük a rakoncátlanko-
dást a horvátoknak, nem lehetetlen, hogy ma-
holnap mások is követni fogják az ő példájuk-
at — Tagadhatatlan, hogy ilyen eszköz egy
alkotmányos kormánynak nincs inyére. De a
szükség törvényt bont.

B . . . s.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Két királynő.

— Beszély. —

Irta: Sacher Masoch.

(Folytatás.)

A verebek csiripeltek, csattogott a csalogány, a rigó
fűtyölt a közel fenyesben és a szorgalmas méhek dongva
jártak ki s be. Ugyanez ablaknál zöld bőrrel bevont ó
divatos karosszékekben szeretetreméltó, öreg nő ült, hó-
fehér főkötőben, fehér köténnyel s kötött. Ez anyai
gondossággal ápolta és e pillanatban gyöngéden mo-
solygott feléje.

— Valahára a láz elmúlt, mondá fölkelve. Ma
tért magához először. Strelitzki ur. Most már minden
jól van; igaz, hogy elég sulyos napjaink és éjeink
voltak.

A sebesült bámulva nézett reá.

— Honnan tudja nevedet? — kérdezé!

— Mily kíváncsi! — vizonzá az öreg nő paj-
zánul. Elégedjek meg azzal, hogy ismerem önt Stre-
litzky Makár ur. Engedje meg, hogy bemutassam ma-
gamat. Én Povlitzka Teréz vagyok, Povlitzka erdész
özvegye. Ez a ház elvitázhatlan tulajdonom, ez az
egész!

— De hát miként jutott hozzá, hogy ápoljon?

— Keresztény kötelességből, Strelitzky ur.

merő keresztény kötelességből, de ne izgassa magát.
Majd annak idején mindent meg fog tudni.

Az orvos eljött, megvizsgálta és mindenképpen
meg volt elégedve. De ezzel még nem volt vége a
bajnak. A gyógyulás haladt ugyan, de nagyon lassan,
alig észrevehetőleg és valahányszor csontszálak vált-
tak ki és a seben át jöttek elő, heves sebláz mutat-
kozott és ilyenkor Strelitzki éjjel-nappal félrebeszélt.

Ily alkalomkor a legcsodálatosabb dolgok történ-
tek, miket csak ő látott. A virágok kikeltek a csere-
pekből és tündértánczot lejtettek előtte, melyhez a hold
ezüst-gitáron játszta a dallamokat, a mihez hosszú
sorokban, katonásan lépkedtek el ágya mellett és a
dongó csapatnak se hossza, se vége nem volt. Apró
angyalok napsugarakon lovagoltak, medvék dörmögve
nyújtották bozontos tagjaikat a padlón, és kívül nagy,
fényes kéktenger dühörgött, melyen csónakok czirkál-
tak, míg a kristálytisza hullámokban szép nők füröd-
tek hullámozó zajjal.

Egy éjen a fürdőszépek egyike, a holdvilágította
nedves mélységből belebegett az ablakon, világos, di-
vatos nyári mezben, sötét burkonnyal vállán, legye-
zővel kezében és a szunnyadozó felé hajtá fekete für-
tös fejét. A beteg sikoltva ébredt föl és rémülten
nézett a csábító jelenségre.

— Mit akar ez ördög? — rebege. Ertem jött . . .
el . . . innen. Egy a tenger sűrű tüzze valózik, a

lángoló hullámok tornyosulnak . . . minden ég körü-
lötem.

Makár csak akkor nyugodott meg, midőn a je-
lenség eltűnt és a barátságos öreg nőn kívül a ki rej-
télyes mosolylyal ült ágya mellett, senki sem mutat-
kozott.

Aztán néha ismét más alak közeledett feléje,
magas, szép nő, aranyászoke hajjal és gyönyörű kék
szemmel.

Ilyenkor Makár nem mozdult, alig merte meg-
mozdítani ajkát, nehogy elriaszsa, mert angyalnak
vélte, kinek ragyogó szárnyait földi szem nem láthatja.
Vele együtt átható, finom illat terjedt el a szobában,
aztán holdvilághoz hasonló, gyöngéd világosság és an-
dalító zene, mely oly jól esett neki. E zenét ruhájá-
nak suhogása és hangja képezé, midőn halkan szólt
az öreg nőhez, a nélkül, hogy Makár megértette volna
szavát: mély, ezüst csöngésű, gyönyörű hang s mely-
ben csak néha hallatszott s ilyenkor csodálatos hang-
szerre emlékezett, melyről egy húr leszakadt.

Ezen önkívületes állapot, e sivar és bájos álmak
lassanként tűnedezték és Makár teljesen magához tért.

Az orvos elégedetten ragyogó szemmel jegyzé
meg, hogy minden veszély elmúlt. Makár ereje gya-
rapodott. Nemsokára felülhetett ágyában s ismét né-
hány nap mulva el is hagyhatta. Habár eleintén csu-
pan ápolója és botja segítségével tehetett néhány

Belföld.

A magyar delegáció tagjai az elnökség és albizottság tagjainak kijelölése céljából az ülészek megkezdése előtt pár nappal e hó 19. vagy 20-án előértekezletet tartanak.

Az országgyűlési szabadelvű párt 7-én délután 6 órakor Szathmári Miklós elnökle alatt tartott értekezletén „a katonai (honvéd) hatóságok által közigazgatási uton hozott kártérítésben marasztaló határozatok hatálya és megtámadhatása tárgyában” beadott törvényjavaslat tárgyalatott. A tárgyalás megkezdetvén, Popovics Vazul előadó tüzetesen indokolta a törvényjavaslatot, mely általánosságban és részleteiben elfogadtatott, mire a tanácskozás véget ért. Az igazságügyminiszterium részéről Szentgyörgyi Imre államtitkár volt jelen.

Az országgyűlés mindkét háza ülést tartott, a melyben megválasztották a delegáció tagjait. A képviselőház ezenkívül tárgyalta és vita nélkül elfogadta a Franciaországgal kötött hajózási szerződést, az ülés végén pedig Olay Szilárd interpellációt terjesztett elő a drezdai tornászünnepélyen előfordult botrányok tárgyában. —

Mailáth és Jankovics grófok. A 7-iki hiv. lap a következő kir. kéziratot közli:

„Magyar minisztertanácsom előterjesztésére, néhai székhelyi Mailáth György volt országbíró, György, József, István, László és Gusztáv nevű fiainak és azok törvényes utódainak díjmentesen a magyar grófi méltóságot, s közülök azoknak, a kik az 1885. évi VII. törvényezikk 2. §-ában körülírt vagyoni képesítéssel bírnak, ha 24-ik életévüket betöltötték, az idézett törvény 2. §-ának c) pontja értelmében egyszersmind az örökös főrendi házi tagság jogát; továbbá pribéri és vuchini Jankovich Lászlónak, Somogy megye főispánjának és törvényes házasságból származó utódainak, ugyancsak az 1885. évi VII. t.-czikk 2 §-ának c) pontja értelmében díjmentesen a magyar grófi méltóságot, és úgy neki, mint törvényes fiutódainak egyszersmind az örökös főrendiházi tagság jogát adományozom. Kelt Bécsben, 1885. évi okt. hó 3-án. Ferencz József, s. k. Tisza Kálmán s. k.“

A kelet-ruméliai forradalom.

A keletruméliai kérdésben váratlan fordulat állott be. Legújabb távirataink következők:

Philippolis, okt. 7. A városi hatóság az utcsarsarkokra kiragasztott hektografizott proklamációban tudatja a lakossággal, hogy „ő Felsége a szultán Észak- és Dél-Bulgáriának, I. Sándor fejedelem ő fensége jogara alatti egyesülését elvileg elismerni méltóztatott.“

E közlés táviratilag az összes vidéki hatóságoknak is megküldetett.

Továbbá jelenthetem, hogy a szultán és Sándor fejedelem megegyeztek abban, hogy Kelet-Rumélia szervezési szabályzata hatályon kívül helyeztetik s Kelet-Rumélia épp oly autonómiát nyer, a minőt Bulgária bír.

A falragaszokat az utcákon nagy néptömegek olvassák; az öröm általános; de tüntetések nem történtek.

Nis, okt. 7. A skupstina tagjainak bucsu kihallgatása alkalmával, egy képviselőnek azon kérdésére, hogy

lépést a szobában, de később, midőn néhányszor a ház előtti kertben ült, a napfény és levegő megtette hatását. Napról-napra jobban nélkülözhetette a jó öreget.

Midőn azután beállt az ősz, a fecskék összeseglettek a templom tornya körül s a szél elsodorta a fák sárga és piros leveleit, már egyedül is képes volt kisebb sétákat tenni, melyeknél Pavlotzkanak félig vak, öreg vizsgálja kísérte.

Kis ház volt, kis faluban, sárga szalmafedéllel s zöld sövénynyel, melyben a halállal vívódott s melytől erős természete és a gondos ápolás megmentette. A falu közepében zöldelő dombon angol park közepette, kis kastély állott, kerek tornyokkal és mohlepte szürke falakkal, valóságos ó-lengyel nemesi lak.

— Kié ama kastély? — kérdezé Makár egykor.

— Zoltián grófnéé, viszonzá Pavlotzka.

— Ő az a szép nő, kit multkor ellovagolni láttam a ház előtt?

— Miként tudhatnám én, Strelitzki ur? — felelte a jámbor öreg mosolyogva. — A grófnénál mindig sok nő van látogatóban.

— Hogy van az, — folytatta rövid idő múlva, miközben könnyedén sóhajtott — hogy ama hölgy nem mutatkozik többé önnél, kit néha láttam, midőn még élet-halál közt lebegtem?

(Folytatása következik.)

küldőiknek mit válaszolhatnak Szerbiának Bulgáriával és Törökországgal szemben elfoglalt álláspontjára vonatkozólag, a király nyíltan azt felelé, hogy a helyzet rendkívül komoly. Szerbia megvárja az értekezlet eredményét, s ha ez Szerbiára nézve nem lesz kielégítő, a királyság eddigi magatartásának nem lesz megfelelő, föltétlenül fegyverhez nyúl, hogy a Balkán államoknak a bolgár unió által megzavart egyensúlyát helyreállítsa. A hatodik ezred Palánkra, a nyolczadik ezred pedig a délkeleti határra indult.

Brassó megye az országos kiállításon.

XXI.

A következő csoportot (XIV) a Magyarországon még nagyon kis mérveket öltött papiripar képezi. A míg ennek kizárólagos nyersanyagát a rongy s különösen a vászon-rongy képezte és a gyártás kézimunkával történt, Magyarország a papiripar termelési előfeltételei tekintetében a legkedvezőbb helyzetben lévő országok közé tartozott, sőt papiripara semmivel sem állott hátrább a külföldénél. A mióta azonban ennek, nyersanyaga megváltozott s előállítása is gyári ipartárgyává tétetett, a magyar papiripar igen nagy mértékben hanyatlott, sőt teljesen versenyképtelen, a mennyiben gyáraink száma sokkal csekélyebb, semmint versenyre gondolhatnánk.

Nagy részben még ma is a rongy képezi a papir nyersanyagát s e tekintetben meglehetősen, — 1.363,000 ft — kivitelt mutathatunk fel, a magyar nyerstermékek lévén a legjobb minőségűek. Az újabb időben már a szalma, tengeri hancs és faanyag kezdi kiszorítani a rongyokat.

Magyarországban ez idő szerint „6 papirgyár van s ezek között másodhelyen áll a zernesti (203 munkással) Königes s Copony tulajdona és a brassai (101 munkással) Türk és fia tulajdona.

Tekintve a statisztikát, találjuk, hogy a behozatali többlet még mindég három millió forint. Igaz, hogy nem sok, de azért elég. Mindazonáltal azonban ezen iparág újabb lendületével az ország meg lehet elégedve. Erős reményünk, hogy rövid idő múlva a behozatal s kivitel közötti egyensúly helyreáll.

Papiripar tekintetében Brassó megye még mindég nagyon jól áll; területén három papirgyár van. (A zernesti ugyan Fogarasmegye területén van, de tulajdonosa brassai.)

És ezek között két nagy gyár, a melyek a kiállításon képviselve is vannak. Königes és Copony az egyik kiállító, tulajdonosai a zernesti és prázsmári papirgyáraknak.

Előbbi kiállított író, nyomdai és csomagoló papírt, utóbbi szalma- és fedélpapírt. A zernesti papirgyár a faanyag előállítása, illetőleg finomítása tekintetében külön szabadalmazott eljárást követ és a kiállított papir épen ezáltal nyerérdekeségében. A pénzügyminiszterium számára a dohány-csomagolási papírt is ez a gyár készíti.

Königes és Copony gyárai részben gőz-, részben vizerővel dolgoznak s maga a zernesti papirgyár is naponként 40 q. papírt termel. Kitüntetést nyert Bécsben, Brassóban, Beszterczén és Székesfehérvárott. E két gyár egyedül foglalkoztat 244 munkást. Kivitele Romániába tetemes.

A második kiállító Türk György és fia papirgyárosok, a kiknek gyára Brassóban van s az előbbieknél jóval régiebb, alapítatván már 1546-ban. Szintén író, nyomdai és csomagoló papírt állított ki, nagy súlyt azonban a fedél (Pappendeckel) papírra fektet, melyet kizárólag szalmából állít elő. Munkásainak száma 101.

A papiripar második csoportját még a papíráruk s ezek között a könyvkötészet is képezik.

Ezekből is két kiállítója van Brassónak s. p. Gött János és fia, a ki kötött üzleti könyveket állított ki, a másik Brassó megye legjelesebb könyvkötője Hauptkorn Gyula, a ki különféle igen szép könyvkötészeti munkákat állított ki. Különösen gyönyörű aranyozási, diszkötés-munkái tűnnek ki, a melyek bátran sorakoznak a főváros könyvkötői mellé. Gött munkáit a jó ízlés mellett a czélszerűség és leginkább a tartósság jellemzi.

Hagyjunk el egy időre minden más csoportozatot s állapodjunk meg hazánk és megyénk legfontosabb iparágánál, a kiállítás XV. csoportját képező fonó és szövő ipar-nál. Terjedelemre, a benne elhelyezett tőkéik és általa előállított értékek nagyságára nézve ez iparág a vas- és fémiparral vetekedik; az egyes nemzetek közgazdasága szempontjából pedig ennél annyi-ban talán még fontosabb, a mennyiben az ebbeli cikkek természeténél fogva a szükséglet sokkal sűrűbben megújul.

A fonó- és szövőipar készítményei rendszerint egyszerűen fogyasztási cikket képeznek, melyek sem

új értékek előállításának nem közvetlen tényezői, sem magokat nem amortizálják. Az egyes nemzetek által a fonó- és szövő-ipar készítményeiért idegen államoknak fizetett összegek aránylag sokkal csekélyebb mérvű produktivitással bírnak, mint a legtöbb más cikkekért tett kiadás.

A szövő-fonás terjedelme és fontossága mellett még más vonások is vannak, melyek azt a modern nagyipar tipikus képviselőjévé teszik. Ilyen leginkább az, hogy ezen ipar az összes nagy iparágak között a legnemzetközibb természetű. Miután ezen iparág nyersanyagai a mai közlekedési viszonyok között száz, sőt ezer mértföldnyi távolságról is sikeresen beszerezhetők, ennél fogva ennek meghonosulása bármely országban lehetséges. Hasonló nemzetközi helyzetetése van ez iparágak piaczára nézve, a mennyiben nincs a földnek oly emberlakta kis helye, hova a fonó- és szövő ipar termelvényeinek utat nyitni nem lehetne.

A textil ipar tehát mind a termelés, mind a fogyasztás tekintetéből világgazdasági jelentőségű. És épen ebből önként következik, hogy az ezen iparbéli cikkek mind termelés, mind forgalom terén leginkább ki vannak téve a nemzetközi versenynek.

Egy további körülmény, mely a fonó- és szövő ipart a modern nagyipar legjellemzőbb típusává teszi, abban áll, hogy az iparnak mult században megkezdődött nagyszerű átalakulása épen a fonás és szövés terén felmerült korszakalkotó találmányokból — t. i. a fonó- és szövőgépekből — indult ki. Így jött létre az ipar terén a valóban nagyszerű gyáriüzem, mely azután rövid időn a többi iparágakat is hatalmába igyekezett keríteni. Ezen üzem-alak azután nemcsak a nagy tőkéket vonta be az iparba, hanem maga is mesés nagyságu tőkéket hozott létre, melyek ismét az ipar nagygyá fejlődésének fontos tényezői lettek.

A mi fonó- és szövő ipar tagozását illeti, ez iparcsoport annyi féle ágra oszlik, a hányféle nyersanyag képezi a feldolgozás tárgyát. Nagyjában véve négy főágat lehet megkülönböztetni, u. m. a gyapjúipart, a len- és kenderipart a hozzá tartozó rokon ágakkal, a pamutipart sokféle variációival s végre a selyemipart.

Ezen ágak mindegyike ismét többé-kevésbbé külön termelési fokozatokat foglal magába. A legfőbb fokozatok: a nyers anyag előkészítése, a fonás, a szövés és végül a készítmény teljes kikészítése, csinosítása, fehérítése, festése stb., vagyis a legtagabb értelemben vett appetirozás.

Ha tekintetbe vesszük a megjelölt nyersanyagból előállítható cikkek rendkívül különböző voltát, továbbá azt, hogy minden egyes ágban a különleges rendeltetésű cikkek gyártása, megannyi specialitást képez s hogy a nyers anyagok egymással a legkülönbözőbb változatokban egyesíthetők, és végül hogy a kikészítés is majdnem végnélküli módzatokban változhatnak: az iparágaknak oly tömegével állunk szemben, melylyel alig mérkőzhetik egyetlen iparcsoport.

Mea culpa.

Bukarest, 1885. okt. 4.

A „Brassó“ f. évi január 3-iki számában egy levelem jelent meg, melyben monarchiánk keleti képviselőről szólva, a bukaresti követ urról is megemlékeztem és a többek közt azt mondtam, hogy ő nem hasznára, de kárára van itt a monarchiának és főképp Magyarországnak.

Kilencz hónap mult el e levelem óta, ez idő alatt rendkívül sok történt Bukarestben: a „Societatea Carpati“ kibontotta zászlaját, melyre a magyar államesszme elleni gyűlölet van írva, a Romania irredenta megkezdte borzasztó működését, rablásra és gyűjtögetésre buzditotta és izgatta Magyarország békés románajku állampolgárait.

Igaz, megtette a román kormány is becsületesen az ő kötelességét, elkobozott néhány ezer proklamációt, a postán elküldött proklamációjukat a mennyire csak lehetett a határon túl nem bocsájtotta, felfüggesztett és elbocsájtott néhány hivatalnokot és végre kitusított a Ciurcu családot, Săcăseanu, Ocăseanu Drock és Cornea urakat.

De mindezek az intézkedések nem lettek volna elégségesek, hogy ha monarchiánk képviselője oly páratlan tapintattal, higgadt diplomáciai áttekintéssel és mindemellett a legnagyobb erélylyel fenéig nem nyúl bele a darázs-fészekbe és ki nem irtja, vagy legalább évekre ártalmatlanná nem teszi azt a darázs-fészeket.

Báró Mayr Ernő követ uré az érdem,*) hogy a magyar kormány mindazon helyes intézkedéseket megtette, a melyeket az irredentával szemben megtett.

Tekintve, hogy e borzasztó dolog mivé fejlődhetett volna, ha nincs itt a monarchiánk egy körültre-

*) De még egy Románián kívül álló magas rangú egyéniség is, a kit ott nem is sejtetek. Szerk.

kintő képviselője, én tehát örömmel valloim be, hogy báró Mayr Ernő követ ur, főképp Magyarország érdekeit tekintve, mai nap igaz isten áldása, hogy ő az osztrák-magyar monarchia bukaresti követe.

De tekintve azt a jó viszonyt, mely ma a bukaresti kormány és bécsi külügyi hivatal között létezik, szintén báró Mayr követ ur műve.

Örömmel vonom vissza 1884. december 28-án irt cikkemet, mely a „Brassó“ f. évi január hó 3-iki számában jelent meg, és nem átalloim kimondani a „mea culpa“-t.

Kedvező kilátások vannak arra is, hogy a kereskedelmi szerződés nagy nehézségek nélkül fog újból megkötettni és igen sok tekintetben meglesznek a magyar érdekek is óva.

Vándory Lajos.

Kaszinói párbeszéd

Hazaffy János ügyvéd és Saxonius Justus nyugalmazott senátor közt.

Difficile est satyram non scribere.

X.

Még az 1769-ik évben is, tehát a szász tudósok és pseudo tudósok által annyiszor idézett Lipót-féle diploma megjelenése után majd egy századdal, a királyi fiskus a szász földön urasági jogot vett volt igénybe, és a szászoknak oly parancsoló, feltétlen engedelmességet követelő hangon osztogatta az utasításokat, hogy a „Nagyságos, Kegyelmes, Jeles, Előrelátó, Bölcs Officiális“ urak e felett kegyetlenül megijedvén, a királyi guberniumnál (erdélyi országos kormány) melynek jogos fölerendeltségét eddig konokul tagadták, — oltalomért esedeztek, s mély alázattal auctoritása elismerését ígérték, ha őket a gonosz fiscustól megszabadítja. Épen ez idő tájt emelt a kir. fiscus a koronánál panaszt, hogy a szászok a törvényes „Királyföld“ (Sachsenboden) elnevezés helyett „Sachsenland“ kifejezést használnak. Mária Theresia királyné úgy döntött, miszerint a Királyföld jogi természetét nem alterálja és ezen elnevezést el lehet tűrni mindaddig, míg belőle további következtetést nem vonnak. De a midőn a szászok ezután nemsokára a királynőhez intézett kérvényükben a kifogásolt elnevezést újból használták, a nagy királynő az erdélyi guberniumhoz így irt:

„Mi kellemetlenül tapasztaltuk, hogy a szász nemzet a mi, általa lakott Királyföldünkhöz tulajdonjogi igényeket köt. Fejezzék ki ama nemzetnek a mi nevünkben, ezen merészségért különös visszatetszésünket.“

Ha pedig ezen ugynevezett Szászországnak jól rendezett beligazgatása volt, — minek azonban ellenkezője áll, — azt valójában legkevésbé köszönheté „autonom nemzeti egyetemé“-nek; de igenis köszönhetette a királyi rendeletek és oktroválások végtelen sorozatának, mik „Regulative Punkte“ közös elnevezés alatt a „Sachsenland“ közigazgatását a legkisebb részletekig szabályozták, a közjövődlem hovaforrását sem véve ki.

Az 1795., 1797. és 1805-ben kiadott Szabálypontok keletkezésük okát és célját félre nem érthető módon nyilvánítják. Nevezetesen 1797-ben ezek egyike következő szavakkal kezdődik: „Hogy a szász nemzet székei és kerületei közigazgatásánál sok irányban elharapódzott visszaéléseknek, továbbá önhatalmu és önkényű eljárásoknak biztos korlát vettessék.“ Sőt még az 1805-iki szabálypontok is a comesnek kötelességévé teszik: hogy „a közjövődlemek tuldrága és rendetlen kezelésének véget vessen.“

Különösen éles világításban mutatják be Ferencz császár leiratai Nagy-Szeben, a szászok Mekkáját. 1795-ben, az első szabálypontok kibocsátásakor a fejedelmek a legnagyobb visszatetszéssel konstatálják, hogy Nagy-Szeben szék és városban legmagasb helyről oly gyakran rosszszal visszaélések mélyen befészkelődtek. A tanácsbéli urak (Rathsherren) a közbizonyt haszonlesésből sokszor megkárosítják. Hogy a közbizony, pazarlások miatt, majdnem teljesen kimerült. A munkás népre önkényűleg nehéz terheket rónak. A pénzekről nem számolnak. A közbirtokokat bérbe nem adják, hanem elosztják kegyenczeik közt. Hogy ezen közbizony egyes részeit nem fordítják a közadósság törlesztésére; sőt az sem konstatálható, ha vajjon a befolyt vételösszegek a megjelölt célokra lettek-e tényleg fordítva? Hogy a királyi adókat, mit sajátjokból kellett volna fizetni, a szék pénztárából fizették; szóval: a császár megparancsolja a guberniumnak, hogy „a nagy-szebeni szenátor pravítatem-jeit keményen megdorgálja.“

Vidéki élet.

Szathmár, 1885. okt. 4-én.

(Széchenyi-társulat javára 1% pótdadó kivetése. — Szamos-Szilágyvölgyi vasut létesítése ügyében értekezlet. — Értékes öskori lelet. — Időjárás. — Szüret.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Sietek társadalmunk mezejéről az eseményeket egy pár sorral összeszedni, s igen tisztelt szerkesztő urnak becses tudomására hozni.

Kezdem azon, hogy a megye rendes őszi közgyűlését e hó 8-án tartja meg, melynek derék előkészítőbizottsága, a „Széchenyi-társulat“-nak kérvényét pártolól az azon indítvány kíséretében terjeszti a közgyűlés elé, hogy az 1% pótdadó 5 évre szavaztassék meg, ellenőrzése és kezelésére pedig, a megyei közigazgatásra bizassék azon feltétel mellett, hogy ha a megye területén más hasonlóképp kultur-egyletek alakulnak, azok is a pótdadóból, a Széchenyi-társulattal egyenlő összegekben részesítendők.

Ez az eljárás, minden megye által követésre méltó példa volna, hiszen a megyék háztartásáról szóló törvény megengedi, kulturális célokra a pótdadó kivetését. Az előjelekből ítélve a pótdadó megszavazása biztos.

A szamos-völgyi vasutnak Deéstől kiindulva és a nagy-bányai vasutal leendő összeköttetése tárgyában, mai napon Nagy-Bányán értekezlet tartatott. Városunk nagyközönsége alhatározta, hogy ha a zsidó-nagybányai vasut létesül, ennek létesítésére 200 drb részvényben 20,000 frtot biztosít, mely összeget 20 év alatt, évenként 1000 frt egyenlő részletekben szándékozik törleszteni.

Itt megemlítem, hogy Deéstől az építendő vasut nyomjelzése majdnem Nagy-Ilondáig készen van, honnan a munka Zsibó felé foly.

A napokban, egy helybeli ügyvéd a város közepén folyó Hodos nevű patakban egy óriási, mintegy 8 meter hosszúságú mamuth megkövesült csontjaira bukkant. Budapestről ennek megtekintésére Franczenan muzeumi tisztviselő ur rándult ide. Sajnos, hogy a csontvázak porladozása miatt, az ősvilágnak ezen régi lakóját nem sikerült a patakmedréről kiemelni. Nevezett ur csak néhány csont és fogdarabot vihetett el magával.

Hervad már ligetünk, diszei hullanak. A vándormadarak egész legiója hasítja át fejünk felett a légtér. Időjárásunk gyönyörű. Kötő borszűretre van kilátásunk.

D.

Helyi és vidéki hírek.

Kinevezés. Hollaky Zoltán kir. ügyészégi irnokot az igazságügyminiszter kinevezte irodatiszté a deési törvényszékhez. Üdvözljük s szerencsét kívánunk új állomásához!

Hymen. Bournaz Ernő, a brassai róm. kath. főgymnasium rendes tanára f. hó 10-én délelőtt vezette oltárhoz Török Kamilla kisasszonyt, a tatangi ev. lelkész kedves leányát. Isten áldása legyen e szép frigyen!

Vautier Henriette, helybeli leánynevelőintézet-tulajdonosnőnek folyó hó 8-án délután 4 órakor adott át a koronás arany érdem-kereszt, még pedig a kisasszony saját kívánságára, minden czeremónia nélkül, csupán egy intézeti tanító jelenlétében, s közszeretet- és tiszteletben álló főispánunk néhány meleg szavának kíséretében.

Az országos kiállítás brassómegyei kitüntettjei közül tévedésből kimaradt Bernhard Rezső, a ki szintén a kiállítási nagy érmet nyerte jó munkáért.

Kirándulás a kiállításra. Hir szerint új különvonat tervezetik Brassóból, illetve e kiállítási kerület területéről az országos kiállításra. A mozgalom élén a brassai kereskedelmi kamara áll. A vasuti díj legfeljebb hat forint lesz. Üdvözljük!

Kertészeti kiállítást rendez a brassómegyei gazdasági egyesület október 15—18. napjain. A kiállítás színhelye a nagy nyári szinkör (Festhalle), hol a megye vetemény- s virágterménye, nemkülönben méh- és baromfitenyészete fog kiállítani. A kiállítás nyitva lesz a jelzett napokon délelőtt 9—12 és délután 2—5 óráig. Bemenet ingyen. Felhívjuk e kiállításra közönségünk különös figyelmét.

A német színházban f. hó 8-án „Fabriczius leánya“ adatott igen szép sikerrel. A színház kezd nagyobb pártfogásnak örvendeni, sőt magyar családok is szép számmal látogatják.

Kiállítási jegyek. Mint a m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége f. hó 8-iki kelettel értesít, a budapesti országos kiállításra érvényes és 50%-al mérsékelt menettérti jegyek a kolozsvár-predeáli és a zám-tövisi vonal, valamint ezen vonalokba beágazó mellékvonalok állomásairól szóló (Kolozsvár s Zám állomásokat is beleértve) az ezekre nézve fennálló határozmányok épségben tartása mellett az állomások által ezentul minden napon ki fognak adatni.

Hibaigazítás. Lapunk legutolsó számának „Rómán lapszemle“ rovatának 8-ik sorában ez áll: az iskola derék igazgatója tudta ezt a duhajkodást. E helyett azonban így kellett volna állani: ... igazgatója tagadta ezt a duhajkodást, mit kérünk ezennel tudomásul venni.

Árván járkálnak a brassai kirándulók Budapestben. Ki jobbra, ki balra... Az elindulás vezető nél-

kül történt, úgy vannak odafönn is. A helyett, hogy egy csoportban látogatták volna meg a kiállítást, szakadoztan mentek oda is. Biz abban van egy kis ügyetlenség.

Hazafias pótdadó. Szathmármegye okt. 8-iki közgyűlése négy oláh pap szavazata ellenében 119 szavazattal nagy lelkesedés közt elhatározta a Széchenyi-társulat javára az egy százalékos pótdadó kivetését. Az indítványt Károlyi István gróf tette s nagy hévvel ajánlotta megszavazását. Pelle oláh pap volt az egyedüli, a ki felszólalt az egy százalékos pótdadó kivetése ellen.

Sértésbehozatali tilalom. Miután oroszországi sertéseknek Ausztria-Magyarországba való behozatalánál ismételt konstatáltatott, hogy az orosz sertések szájs- és körömfájásban szenvednek, az orosz kormány az orosz sertéseknek behozatalát és átszállítását megtiltotta.

Mennyit fogy a nap októberben? Október hó 1-én a nap 6 óra 1 perczkor kelt és 5 óra 59 perczkor nyugodott le, tehát a nap hossza 11 óra 36 p. volt. 31-én a nap 6 ó. 45 p. kor kel és 4 ó. 43 p. kor nyugszik le, tehát a nap 9 ó. 58 p. fog tartani. E szerint a nap október hónap 1 óra 38 perczel fogy s az éjszaka, mely 1-én 12 óra 24 perczig tartott s 31-én 14 óra 4 percz lesz, természetesen ugyanannyival nő.

Nagy visszaélés a sorozásnál. A folyó évi sorozás alkalmával Szabadka varosa hadjutalékával hátralékban maradt, még pedig oly nagy számmal, hogy a honvédelmi miniszteriumban kezdtek a felett egy kissé gondolkodni. — A múlt héten nagy titokban betopant egy sorozó-bizottság, mely maga elé idéztette mindazon ujonczokat, kiket tavasszal a szabadkai sorozó bizottság felmeniet; és ezen felmentett ujonczokból a bizottság 108-at besorozott. A besorozott ifjak a város legnagyobb gazdáinak a fiai, kik közül többen illitól 2700, 1000, 800 és 500 frtot fizettek a szabadítóknak. — Ez a korrupciónak, a megvesztegetési rendszernek a sorozásnál való általános uralma. Az ilyen manipulációknál nagyon óvatossá járnak el s azért ritkán is kerülnek a nyilvánosságra.

Bratiano román miniszterelnök f. hó 5-én este azon szándékkal érkezett Budapestre, hogy másnap látogatást tesz Tisza Kálmán miniszterelnökkel. Mint-hogy elmulasztotta előlegesen lakást rendelni, egyetlen vendéglőben sem kapott szobát; a román főkonzul lakását pedig zárva találván, kapta magát, visszahajtatott az állomásra s meg sem állt hazáig. Így maradt el a Tiszával tervezett találkozása.

Postalopás. A Szegedről folyó hó 5-én Eszékre érkezett vonat mozgóposta-kocsijából 7000 frtot tartalmazó pénzes zsákokat loptak el.

Banditák által elfogott gyáros. Charnoud symrni angol gyártulajdonosnak Frederik nevű fiát, a ki egyuttal atyjának üzlettársa, a múlt héten Thyra közelében — midőn itt két barátja társaságában kirándulást tett — nyolcz bandita megtámadta és elfogta. Társai szerencsésen elfutottak. A banditák most kerek negyed millió frankot követelnek váltságdíjúl. Az elfogott mindjárt elfogatása után levelező lapot küldött postán szüleihez a következő tartalommal: „Szedjete össze annyi pénzt, a mennyit birtok és szabadítsatok meg, mert hogy különben fejemet levágják, oly bizonyos, mint a hogy Frederiknek hívnak.“

Tömeges lólopásokat derített föl közelebb a kubini csendőrség, 21 darab lopott lovat a tettesekkel együtt kézrekerítvén.

A szép asszony férje. Egy Ullmann Mária nevű, Heidenheimban lakó szegedi illetőségű nő néhány nap előtt levelet irt a szegedi kapitánynak. E levélben tudtára adja, hogy másodszor akarna férjhez menni, szüksége van az első férje haláláról szóló bizonyítványra, kéri tehát ezt elküldeni. A kapitány kutatta, hogy mikor halt meg hát Ullmann Mária férje, Szvecsina József, s ime kitünt, hogy egyáltalában meg sem halt. Rongyokban megöszülve, koldustarisznyával állt elő. Sirva fakadt a szerencsétlen ember, midőn tudtára adta a biztos, hogy a felesége él. — „Él, hát mért nem jön haza?“ rebegte örömmel, midőn még nem tudta, hogy miért adott az asszony életjelt magáról. Ahogy azonban értésére jutott, hogy a felesége őt halottnak tartja s másodszor is férjhez akar menni, keservesen sirva, föltárta a titkot. A feleség ezelőtt 12 évvel szeretőjével szökött meg tőle, ami annyira fájt neki, hogy busulásában ivásnak adta magát s így lett belőle koldus. „Eddig mindég könyörögtem a halálért — szólott az öreg — de most hosszú életért fogok imádkozni, hogy az a rossz asszony férjhez ne mehessen!“ A kapitányi hivatal megírta ezt a drámát a heidenheimi hatóságnak.

Villámesapás. Almosdon a múlt csütörtöki zivatar alkalmával az ott állomásozó lovasság szénaraktárába csapott a villám s egy szénakötözőt agyonsújtott. A raktárt is felgyújtotta.

Mérgezés. Egy borzasztó bűn képezi most a közbeszéd tárgyát Egyiptomban. A kairói kormányzónak első titkárját Mohammed ed Sersugi seiket, és

három rendőrségi hivatalnokot elfogtak azon gyanu miatt, hogy egy Mohammed Ibrahim nevű egyént megmérgezték. Ibrahim kormányhivatalnok volt s a nevezetteknek machinációi által vesztette el állását, miért aztán földadta őket, 31 esetet hozván föl, melyekben az illetők — noha gazdag emberek — részint csalást követtek el, részint borralalót fogadtak el. A följelentés után Ibrahimot valami ürügy alatt a nevezettek ebédre hívták magukhoz, megmérgezték s rögtön el is temették. A gyanu elterjedése után a holttest exhumáltatott s az orvosi vizsgálat után konstatálták, hogy arsenikkal mérgeztetett meg. A felülvizsgálattal megbízott törvényszéki vegyészek állítólag már meg vannak vesztegetve.

Ingatlanok bírói árverezése október hó 12-17-éig.

Brassóban, a kir. telekkönyvi hivatalban, f. hó 12-én d. e. 9 órakor, Puskariu Juon Máriának Ó-Brassóban levő kertje 98 frt kikiáltási ár mellett; ezen árverést Maager József kir. közjegyző fogatosítja. Folyó hó 17-én d. e. 9 órakor Negura Dumitru és Annának Ó-Brassóban, 481. házszám

alatt levő házastelkük 250 frt kikiáltási ár mellett; ezen árverést Nemes Péter kir. közjegyző fogatosítja.

Türkösben, a községi irodában, f. hó 12-én d. e. 9 órakor, Lukács András és Sárának Türkös község határára levő ingatlanai 166 frt 50 kr kikiáltási ár mellett; f. hó 17-én d. e. 9 órakor, özv. Gille Juonnénak Türkösben levő ingatlanai 175 frt kikiáltási ár mellett.

Bácsfaluban a községi irodában f. hó 13-án d. e. 9 órakor Jordaty Györgye és Stánkának Bácsfaluban levő ingatlanai 98 frt 50 kr kikiáltási ár mellett; ezen árveréseket a hosszufalusi kir. járásbíró fogatosítja.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885 október hó 10-én.

Római papírpénz	à 20 frankos	8.82 vétel	8.85 eladás.
ezüstpénz	à 20	8.76	8.80
Napoleon d'or (aranypénz)		9.97	10.01
Török lira		10.24	10.28
Orosz imperial		11.28	11.34
Arany		5.94	5.98
Orosz papírrubél		123.—	124.—

Piaci árak

Brassóban, 1885. október 9-én.

Hektoliter	Buza	legszebb	6.—
		közepes	5.60
		vegyes	5.30
	Rozs	legszebb	3.80
		közepes	3.60
	Árpa	legszebb	2.60
		közepes	2.40
	Zab	legszebb	2.00
		közepes	1.80
	Törökbuza		3.40
	Kása		3.00
	Borsó		4.40
kilogr.	Lencse		4.80
	Fuszulyka		3.—
	Lenmag		8.20
	Burgonya		.60
	Marhahús		—40
	Disznóhús		—44
	Juhhús		—28
	Faggyu (friss)		—30

Felelős szerkesztő: Sztérenyi József.

Kiadótulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

H I R D E T M É N Y E K.

Árverési hirdetmény.

Alólírt tömeggondnok részéről közhírré tétetik, hogy a brassói kir. törvényszék mint csődbíróság által a tamásfalvi Bán y a i B o g d á n - f é l e csődtömeghez tartozó tamásfalvi jószág felének elárverezése, melyhez Szörce, Zabola és Kovászna községek határain fekvő rétek, szántóföldek és terjedelmes erdőségek is tartoznak, együttesen 18.376 frt kikiáltási árban elrendeltetett, és annak határnapjául folyó 1885-ik évi október hó 20-ik napja d. e. 9 órája Tamásfalva közs. házához kitűzetett.

Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 5%-át készpénzben, v. a „Brassói ált. takarékpénztár“, az „Albina“, a „Brassói előleg-egylet“, az „Első erdélyi bank“, a „S.-szentgyörgyi takarékpénztár“, a „Kézdivásárhelyi tak.-pénzt.“, a „Székelyudvarhelyi takar.-pénzt.“, a „Marosvásárhelyi tak.-pénzt.“ vagy a „M. vásárhelyi hitelbank“ betéti könyvecskéi, vagy a 3333. sz. a. k. m. kir. igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap, a másodikat

ugyanazon naptól szám. 90 nap és a harmadikat 150 nap alatt a brassói kir. adóhivatalnál lefizetni.

A többi árverési feltételek az alólírotnál vagy a kovásznai kir. járásbírósnál megtekinthetők.

Brassó, 1885. október hó 1-én.

Ügyvéd Reich Ágoston, tömeggondnok.

Szám 766/1885.

(235) 2-3

Árlejtési hirdetmény.

Ósáncz m. kir. vesztégállomás épületének kijavítását a nagymltgu földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium folyó évi 42855. sz. a. kelt rendelettel engedélyezvén, ezen építkezések biztosítására ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik. A költségvetésileg előirányzott vállalati összeg 660 frt 06 kr, azaz *hatszázhatvan forint és hat krajczárban* van megállapítva, mely összeg az árlejtésnél a kikiáltási árt képezi. Köteles minden vállalkozni kívánó az árlejtés megkezdése előtt az előirányzott vállalati összegnek 10%-át bánatpénzül készpénzben letenni. Az árlejtési tárgyalás Ósáncz m. kir. vesztégállomás vezetésége által f. 1885. évi október hó 17-én délután 10 órakor az ósánczi m. kir. vesztégállomás irodájában fog megtartatni, mire vállalkozni kívánók

azon figyelmeztetés mellett hivatnak meg, miszerint az ezen építkezésekre vonatkozó terv és költségvetés a m. kir. vesztégintézetek felügyelő-

ségénél helyben, mindenkor betekinthező.

Brassó, 1885. október hó 6-án.

A m. kir. vesztégintézetek felügyelősége.

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltóüzlete BUDAPESTEN

(alapított 1842-ben, részvénytőke 5.000.000 forint)

az 1883-iki XXXI. törvényezikk értelmében

részletveket minden a budapesti hivatalos árfolyam lapban jegyzett sorsjegyekre, tetszés szerinti részletfizetésekre kibocsát.

Képviselve

ORÉNDI FRIGYES bank- és váltóüzlete által

(205) 11 --

Brassón, Színház-utca 94. sz.

S Z Á L L O D A !

EUROPA SZÁLLODA

Brassó, Erdély,

teljesen új és felette kényelmesen berendezve ajánlja

— 22 diszesen berendezett utazószobáját —

gyors és pontos szolgálat és igen méltányos árak mellett a t. utazó uraknak.

Ez egyetlen szálloda a város közepében, alig 70 lépésnyire a főpiactól s már ezáltal is nagy kényelmet nyújt.

Ezen szállodával kapcsolatos kitűnő vendéglő, a hol havi bérletek teljes étkezésre is elvállaltatnak, valamint kőbányai söresarnok is, a melyek által a n. é. közönség kívánalmainak minden irányban elég van téve.

Szíves támogatást és részvételt kér

Kiváló tisztelettel

BARTHA ISTVÁN

szálloda-tulajdonos.

(219) 8—

KITÜNŐ KONYHA S JÓ ITALOK!

Kapható ORÉNDI FRIGYES váltó-üzletében Brassóban, színház-utca 94.

(223)

Huzás már október 31-én.

Csak még kevés készlet

BUDAPESTI kiállítási sorsjegy á 1 ft

11 sors-
jegy 10 ft

Főnyeremény készpénzben

100.000 forint

Továbbá 20.000 frt | 10.000 frt | 5000 frt ért. stb. | 4000 nyeremény

○ Kiállítási sorsjegyek kezelősége, Budapest, Andrassy-út 43.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

Egy szolid, jó bizonyítványokkal ellátott fiatal ember egy kolozsvári gyári-házánál mint utazó állandó alkalmazást nyerhet fix fizetés és provisió mellett.

(178) 5-6 Bővebb értesítés a kiadóhivatalnál.

Egy szép nagy

bolthelyiség

a főpiacson, Lensor 26. szám alatt, vala-
mint egy a főtérre néző lakás a második emeleten azonnal kiadó.

Bővebbet ugyanott az első emeleten.

(156) 16—